

11-7

3 April 1952

IRON GUARD  
NEWSPAPER

A new article in favor of Malaxa, published in the March issue of ROMANIA

"Romania", of Buenos Aires, for March, 1952, features a long article titled "The  
(Buenos Ayres)  
General, the Committee, and the Americans", signed with the initials "A.F." (France)

The article begins by saying that, compared with the great tragedy of Rumania under the communists, the "shameful" activities of the Rumanian National Committee are no more than a flea-bite. Yet "instinctively every Rumanian feels that we cannot proceed together in unity to fight the enemy at home until we shall be rid of the vermin that gnaws us in exile." Hence the author registers with satisfaction that "all our free press" is already turning against the Committee, though these united efforts would be better employed in fighting the communist menace. Among those who have raised their voices against the Committee, he cites the defunct "Tara", "Chemarea", and "Patria", and the names of Pamfil Seicaru, General Ion Gheorghe, and Alexandru Gregorian. Only "a couple of subsidized sheets" failed to join the general feeling of "disgust, revolt, and irritation" against Messrs Visolani and Gretzianu, "that clan of profiteers, ambitious and anti-Rumanians, climbed at the head of common affairs, as though expressly with the will of keeping them troubled and at odds."

The author maintains that an attitude opposed to the coup d'etat of August 23, 1944, does not imply opposition to King Mihai; nor does "the unmasking of the trafficking with the National Fund imply republican opinions." Neither does recognition of General Madescu as "the foremost resistant and the natural chief of Free Rumanians" mean undermining the dynasty. The King, indeed, should be above all factions, and the National Committee is doing him wrong in pre-empting his endorsement: all Rumanians are "united in their feeling of attachment to the monarchy."

The author is pleased to find that the truth of these things is becoming widely appreciated by non-Rumanians, too, and that the Committee is losing ground everywhere. The British government, for instance, "refused permission for the Committee's seat to be moved to London ... and refused to unfreeze certain funds it pretends to own in England." Similarly, the National Committee for a Free Europe refused recognition to the R.N.C.

The latest setback, says the author, came recently when an American journalist, Drew Pearson, made it clear that the R.N.C. is not truly the representative organ of Rumanians abroad. By implication, this also means recognition of the General and of the "League of Free Rumanians", already known as "the broadest political organization in exile so far."

DECLASSIFIED AND RELEASED BY  
CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY  
SOURCE METHODS EXEMPTION 3B2B  
NAZI WAR CRIMES DISCLOSURE ACT  
DATE 2004 2006

"Here are the facts," the article goes on, "as we learn them from a recent issue of 'The Washington Post', of February 19, 1952 ... which is considered to be the semi-official newspaper of the (American) government, while Drew Pearson, who signs the article, is one of the newspapermen and radio commentators with the greatest prestige in the United States... Mr. Pearson states that he is ashamed and sorry ('It's embarrassing for a newspaperman') to find 'how badly a newspaperman can go wrong', and he is sincere in regretting that the error he decries brought about an injustice.

"I committed this injustice," writes Drew Pearson, 'in connection with the Rumanian industrialist Nicolae Malaxa, when I wrote ... that he had worked hand-in-hand with Herman Goswring's brother and that he had made arrangements with the communists in view of getting back the price of his properties in Rumania.'

"Mr. Pearson states that he subsequently received a letter from General Radescu, former Prime Minister of Rumania, now a refugee in the United States, which set the facts to rights and opened his eyes."

The author then states that Drew Pearson got the facts wrong in the first place through the "machinations" of "men of ill faith interested in destroying Mr. Malaxa," and again quotes Drew Pearson to the effect that Malaxa was the victim of a feud among Rumanian refugees in the United States."

"But who are the those who quarrel and seek revenge among the Rumanian colony in the United States (assuredly for reasons of personal interests) ?" the article continues. "Mr. Pearson does not name them but he allows us to identify them, in writing, 'Some of them (that is, who are against Malaxa for matters of personal interests) are trying right now to initiate an investigation before the Congress, to look into the immigration situation of Malaxa.' Ah, we seem to recall an information printed some time ago in 'Patria', giving details of the denunciation of Malaxa before the American Immigration authorities. The denouncers? 'Patria' gave their names with documents and precise details: Messrs. (if one may call them so) Visoianu and Cretzianu. That is all.

"That is all for Messrs. Visoianu and Cretzianu, who have nothing more to lose in our esteem or in the esteem of foreigners. But that is not all for the honest newspaperman, Mr. Drew Pearson. Having to make a ~~xxx~~ choice between the solemn assertions of the 'members of the Committee', strengthened by public testimony before the ~~committee~~

American authorities (vide "Patria"), and simple letter from the 'refugee' General Radescu, the American newspaperman does not hesitate. He is not impressed with the pompous titles and tin tabs of Messrs. Visoianu and Cretiamu: 'President of the Rumanian National Committee' and 'Vice-president... etc.', behind which there are simply some common malefactors; but he bows with respect before the letter from a simple citizen, Radescu. This is because the whole personality of Radescu, the simple citizen, breathes honesty, dignity, and the feeling for duty that are all three so absent in the case of the sorry gentlemen of the Committee.

"The conclusion of the newspaperman? We find it in the final sentence: 'I was wrong.'"

"Will God in His mercy end up by enlightening Visoianu and Cretiamu, bowing down their necks and forcing them to admit, as did the American newspaperman, that they are wrong? It would be altogether too beautiful for our exile and for the gentlemen themselves, who might thus rehabilitate themselves and escape the contempt and hate with which an entire people will curse them."

# ROMANIA

(RUMANIA)

Reg. Pr. Int. 374-001

## Foraie romanească independentă

Buenos Aires

8 Páginas: 1 peso

### Generalul, Comitetul si Americanii

**D**URERILE superficiale, dar imediate, sunt mai viu resimțite decât cele profunde, cu care organismul are tendința să se obișnuiască. Tăcătura la deget sau cărbunele intrat sub pieșcă și se par mai insuportabile decât amonoceliile fara remediu ale cancerului cronic. Tot astfel indignarea în fata nerusării Comitetului se manifestă mai viu și cu o mai năstăvilită desăluțire de violente, decât revolta în fata crimelor comise fără încetare de ocupantul sovietic. Și cu toate acestea în familia bandei Visolănu și a acoliților săi nu sunt, pe trupul țării, decât infime plăcături de paraziți imuni, pe când arestările, deportările, ucidările cu și fără crematoriu, înfometarea unui neam întreg, constituie asasinatul sistematic al românilor, întreprins după un plan prestabilit de câștigul moscovit și de alungirea lor bucaresteană. Iată însă că înțelegem noastră presă liberă se încercăză împotriva Comitetului într-un efort infinit mai spectacular decât acela depus spre înfierarea moscovitilor. Pentru că instinctiv fiecare Român simte că, nu vom putea purcede, împreună, a luptă împotriva dușmanului de acasă, atâta vreme cât nu ne vom fi curățit de vermină ce ne roade în exil.

Când — ani după eliberare — se va scrie istoria cunoscută epocii a pribegiei, se va face dreptate activității presei noastre băneșene. Multe o hulesc, pentru că laoc nouă și se pare a fi însăși răstărucea existenței ei: lupta fără răgaz pentru liberarea patriei românești, luptă care în mod necesar trebuie să precocă pe acasă liberării trupului țării.

Să ne lăsa deci cititorii

dacă, încă odată, ne vom înfocă privirea către spectacula, întru nimica agreabil, al Comitetului nostru xia național. De data aceasta însă nu o vom face spre a protesta, pentru a nu stăi căta oară, înțărarea, revolta și scarba noastră față de un clan de profitori, de ambicioși și de antiromâni, cocotați în fruntea treburilor obștești parcă numai din voința de a le încurca și de a le mentine turburi. Nu. De data aceasta vom avea în sfârșit bucuria de a putea înregistra — față de reoul (incontestabil) al falsului Comitet — biruința progresivă a forțelor autentice naționale.

Și să recunoaștem — fără modestie — că la această biruință, care este pe punctul de a se definitiva, nu putem au contribuit campaniile dușe cu tenacitate, curaj și metodică de presa noastră liberă. Treptat, treptat, "erezile" inițiale ale prematur disparutului "TARA", ale bălălețului "CHEMARI", ale scrioșului "PATRII" sau ale nevedei ciei noastre s'au transformat în adevărurile unanim acceptate de astăzi. Multii Români și-au dat seama, încă de acum doi ani, de impostura dilor Visolănu și Cretzianu și de mistifica de inactivitate, murdărie și disperare către care înescapitatea lor din zi în zi mai vădită avea să conducă dispară românească, însă totuși acești Români preferau să-și mistule amărul în tăcere, sub obroc, în ascuns, ca nu cumva v'afie străduțitatea rușinea tristă în care se abăta exilul nostru.

Fără voiele durajoașe ale unui Panfil Belcaru (cu toate exagerările lui, care nu se doctă expresse patriotice) vor lăsa spera de adrania celor ce au urechi, dar nu aud, ochi, dar nu văd și, așezându-

dar de lemn), Ion Gheorghe, Alexandru Gregorian și alții, Români și-ar rumega și astăzi în tăcere veniul indignării și ar tolera mai departe neabținutului Comitetului, numai ca să nu le afie și străinatatea! Gazetarul nostru însă, care la un moment grav al istoriei, și-au regăsit odată cu senau unei misiuni, accentele virile ale premegătorului eminescian, au preferat cocoloșii patriotice a răsind, proclamarea cu orice risc a adevărului.

Acțiunea lor a fost încununată de succes.

Între adevăr, rând pe rând zidurile de imposturi și de minciuni, în două cărora se baricadasera infractorii dila Comitet, s'au nărui.

S'a prăbușit mai întâi inițial Comitetului: ca factor al unității românești: unitatea românească, inexistență acum doi ani, s'a format tocmai ÎMPOTRIVA Comitetului. (Sunt împotriva lui, cu excepția a două sau trei fol pe care le subvenționează, TOATE gazetele exilului, după cum a luat poziție împotriva lui cea mai largă înghetare politică pe care a cunoscut-o până acum exilul: Liga.

S'a apușerat apoi minchiuna Comitetului susținător de Régé. Degășba au încercat simbrtași să ne facă să credem că repudierea Actului dela 23 August înseamnă a lua atitudine împotriva Monarhului, că demascarea traficului cu Fondul Național înseamnă a manifesta sentimente republicane, că recunoașterea călătilor de "prân resistență și de sef natural" al Românilor liberi. Dimpotrivă General Rădescu înseamnă a sapa în temeliea dinastiei.

(Urmas pag. 2)

## DIJO PERON:

En el esfuerzo individual está la fuerza que lleva a la prosperidad general, si se lo realiza consciente y racionalmente. Así como no somos partidarios de la "insensibilización" del hombre por el colectivismo, tampoco admitimos la posibilidad constructiva en una sociedad donde el individuo es un enemigo de todos los demás. Por eso sostenemos la necesidad de que cada uno produzca por lo menos lo que consume y estimulamos en alto grado la actividad individual y la iniciativa, que son parte de la propia libertad. Queremos, en cambio que esa libertad de acción individual, base del trabajo libre, se ejerza flecta y solidariamente, pero no en detrimento de nadie.

Proponemos que el hombre pueda enriquecerse trabajando, pero nos oponemos a que lo haga estafando o abusando de la debilidad de los demás. Queremos, en última síntesis, que cada argentino tenga la prospectividad la fortuna a su alcance, pero no aceptamos que para lograrla delinca contra los otros argentinos o contra la comunidad que todos componemos.

Nuestro plan persigue la finalidad de coordinar la acción conjunta, mediante el ordenamiento individual y colectivo. Nada impide que el esfuerzo individual se realice en forma de ayudar a los demás, porque la reciprocidad hará que cada uno reciba a su vez el apoyo de los otros. Nada impide tampoco que todos inchemos tras el propio objetivo, recordando las conveniencias o necesidades de la comunidad. La acción individual tiene siempre una función social que cumplir.

Cuando un hombre vive sin producir es un despreciable parásito que pesa sobre el esfuerzo de los que producen. Los que producen por debajo de lo que consumen son también en parte parásitos que viven "a costas" de todos. Estos son verdaderos enemigos de los demás y de la comunidad, porque son factores directos de empobrecimiento del pueblo y de sus componentes.

Cuando un hombre no produce lo que necesita para subsistir, es un consumidor, y, en consecuencia, un enemigo común.

# Generalul si Americanii

(CONTINUARE)

Gratie judeciilor critice de-  
gajate de gazetarii nostri, s'a pus  
un termen definitiv manevrelor de  
incetosare artificiala si s'a resta-  
bilit adevarul: Regele nu a fost  
in 1944 un prizonier al fauritorilor  
Armistitiului, dupa cum nu poate  
fi: nici astazi o unealta in mana  
dilor Visolani, Cretzianu si Lazăr.  
Regele a fost si este Suveranul  
Tării. După cum a fost si este  
factorul prin excelență "constitu-  
țional", adică factorul care nu ras-  
punde. Care nu raspunde, evident,  
in sensul ca nu este responsabil.  
Nici de Actul dela 23 August (care  
poate fi bun sau rau, asa cum  
pana la urma il va califica istoria,  
impartiala si inteleapta, pe când  
noi suntem partizani si fanatici),  
nici alcatuirea Comitetului, nici  
scandalosa lui mentinere in frun-  
tea Românilor liberi nu pot fi pu-  
se in sarcina Regelui. Regele este  
si trebuie sa fie pe deasupra noas-  
tra a tuturor. Si gazetele subven-  
tionate de Comitet il fac un prost  
serviciu dacă vor, in mod abuziv,  
sa-l solidarizeze cu toate netre-  
nicile clanului de anticomuni cul-  
bariti la conducere.

Deci: faptul ca detestam Comi-  
tetul, ca ne permitem sa aprobam  
sau sa reprobam Actul dela 23 Au-  
gust, ca deplangem actiunea no-  
astra de ocultura pe care di Gen-  
Lazăr o desfasoara pe lângă Ma-  
jestrata sa, nu implică nici slăbi-  
rea sentimentului nostru monar-  
hic, nici subrezirea atasamentu-  
lui nostru leal fata de persoana  
tânără a Suveranului. Iată două  
adevăruri incontestabile, asupra  
căror imensa majoritate a Româ-  
nilor sunt de acord: Românii sunt  
uniti, si nu desbinati. Ro-  
mânii sunt uniti in sentimentul lor  
atasament monarhic.

De circulație curentă in sânul  
pribeagilor noastre, aceste adevăruri  
au transgresat recent limitele  
strâmte ale dispoziției si au ince-  
put să se impună, ca fiind singu-  
rele valabile, si "strălnicătii". In  
fata căreia stăția patrioți sensibili  
se temeau "să nu ne dăm in  
spectacol". A scoate adevărul de  
sub cenusă de minciună co-l poate  
închisa nu constituie însă o "dare  
in spectacol", ci dimpotrivă o uti-  
lă întreprindere de salubritate pu-  
blică, națională si internațională.

Rezultatele ei rodnice nu s'au  
lasat asteptate. Repudiat in unani-  
mitate de către Romani, Comite-  
tul a inceput a pierde terenul de  
sub picioare si pe planul interna-  
țional. Rând pe rând i s'a refuzat  
recunoasterea de către organiza-  
ția Free Europe; i s'a refuzat, de  
către Guvernul englez, autorizatia  
de a-si muta sediul la Londra (fan-

tomele neavând nevoie de sediu);  
i s'a refuzat, tot de către autorita-  
țile britanice, deblocare anumitor  
fonduri ce pretindea sa posede in  
Anglia.

In seria aceasta neagra de ese-  
curi, cel mai revelator ni se pare  
ultimul, recent inregistrat in Sta-  
tele Unite. De două ori revelator:  
pentru că a fost provocat de că-  
tre un confrate gazetar; dar mai  
ales pentru că ilustrează prăbusi-  
rea celui de al treilea zid de min-  
ciuni cu care se înconjurase Co-  
mitetul când proclama, si pretin-  
dea să ne facă să credem, că era  
el, Comitetul, singurul organ re-  
prezentativ recunoscut de străină-  
tate.

Iată faptele, asa cum le aflăm  
dintr'un număr recent din "THE  
WASHINGTON POST", din 19 Fe-  
bruarie curent. (Cititorii din Bue-  
nos Aires il pot consulta la Bi-  
blioteca Lincoln, Florida 935). Ga-  
zeta respectivă este cotată ca ofi-  
cios al guvernului, iar gazetarul  
care semnează articolul, Drew  
Pearson, este unul din ziaristii si  
comentatorii de radio cel mai  
prestigios al Statelor Unite.

Ce spune di Drew Pearson?  
Spune că-i pare rău, mai exact,  
căd este rusine. ("It's embaras-  
sing for a newspaperman"). Si de  
ce-i este rusine? De a descoperi  
"cât de amar se poate înșela un  
gazetar". Regretul pe care-l expri-  
mă este sincer si profund, in ma-  
sura tocmai in care eroare ce o  
deplângă, "antrenase o Injustitie".

"Am comis aceasta Injustitie",  
scrie di Drew Pearson "privitor la  
industriatul român Nicolae Mala-  
xa, când am scris că... lucrase  
mână în mână cu fratele lui Her-  
mann Goering si că se aranjase  
cu comunistii, in vederea de a-si  
înșea pretul proprietăților din  
România".

Ulterior di Drew Pearson a pri-  
mit, după cum mărturiseste, o  
scrisoare dela di General N. Ra-  
descu "former Prime Minister of  
Romania, now a refugee in the  
United States", care a restabilit  
adevărul si l-a desohis cohl.

Dacă anterior însă se înșelase,  
nu o facuse fără motiv. De unde  
era să stie di Drew Pearson că di  
Malaxa fusese (horribile dictu)  
"friendly with The Iron Guard"  
(alron garda... de fier, vezi bi-  
nei) sau că lucrase mână în mână  
cu rudele lui Goering si cu came-  
rarii lui Stalin? Asomenea năsbății  
nu se născu singure in capul unui  
gazetar, mai ales când acesta este  
de seriozitatea diul Pearson, care  
nu avansează nimic fără a poseda  
documentul respectiv. Asomenea  
năsbății nu pot sa fie decât rezul-  
tatu unor masinări din afară, de-

ca oameni de rea credință, intere-  
sați in distrugerea diul Malaxa.  
Intr'adevar, au existat si masina-  
rile, după cum au existat si intri-  
ganții. Să-l asuțim pe gazetarul  
american:

"Din nefericire, Malaxa a fost  
victima unui actiuni de vendetă  
("a feud") între refugiatii români  
din Statele Unite". Actiunile de  
răsunare, de certuri între rude,  
nu sunt actiuni frumoase, nu-  
asa? Dar cine sunt certăreții si  
răsunătorii (pe chestiuni de in-  
terese personale, de sigur) din co-  
lonia română din America? Di  
Pearson nu-l numeste, dar ne dă  
bucina să-l identificăm, când  
scrie: "câtiva dintre acestia (adi-  
că din cel co-l dumnănesc pentru  
chestiuni personale pe di Malaxa)  
încearcă să pule acumina in misca-  
re o actiune de Investigatie in fa-  
ta Congresului, referitoare la si-  
tuatia de imigrant a diul Malaxa".  
Aha! Parcă ne aducem aminte de  
ceval si anume de o informatie  
publicată nu de mult de confratele  
PATRIA, unde se dădeau detalii  
despre delatiunea diul Malaxa in  
fata autorităților americane de  
emigrare. Delatori? Cu documen-  
te si precizuni PATRIA li numea:  
domnil (dacă putem spune) Vi-  
solanu si Cretzianu.

Atăta tot  
Atăta tot pentru dnil Visolanu si  
Cretzianu, care nu mai au ce pier-  
de, nici in stima noastră, nici in  
scela a străinilor. Nu însă atăta  
tot pentru gazetarul onest care es-  
te di Drew Pearson. Pus sa aleasă  
între afirmatiile "membriilor Comi-  
tetului", spiemne, întârzie prin  
mărturie publică in fata autorită-  
ților americane (v. PATRIA) si o  
simplă scrisoare a "refugiatului"  
General Rădescu, gazetarul ameri-  
can nu există: nu-l impresionează  
pompozele titluri si tinichelo de  
"Președinte al Comiteiului Na-  
țional Român" sau "Vicepreședin-  
te, etc." ale dior Visolanu si Cret-  
zianu, in dosul căroră ferează nle-  
te răufactori de rând, dar se in-  
clină cu respect in fata simpliei  
scrisori a unui simplu cetățean.  
Pentru că din întreaga persoana a  
simplului cetățean Rădescu respi-  
ră cinstea, demnitatea si sentimen-  
tul datoriei, asa de absoente tutro-  
le la triștii domni din Comitet.

Concluzia gazetarului? O găsim  
in fraza finală: "I WAS WRONG"  
(m'am înșelat).

Dumnezeu fiind bun, milostivise-  
va până in cele din urmă să lu-  
mineze pe robii săi Visolanu si  
Cretzianu, înduplecându-l de gru-  
maj si alinându-l să recunoască,  
precum gazetarul american, că au  
greșit? Ar fi prea frumos si pentru  
exilul nostru, si pentru respectu di  
domni, care astfel s'ar reabilita si  
ar scăpa de diapretul cu care un  
neam întreg o-să-i blestema. A. F.